

Besök från Himlen

Josie Varga

TEXTPROV PDF

Reincarnation Books

Änglar bowlar i himlen

Cherie, mamma till D.J., Michigan

Jag förlorade min 26 år gamla son D.J. den 29 januari 2006. Det var en oavsiktlig död på grund av Xanax, som han hade ordinerats av sin läkare, i kombination med alkohol. Jag har haft många bekräftelser på att han fortfarande är hos mig och vakar över mig. Jag skulle vilja dela en av mina drömmar med er. Det är en dröm som jag hade på dagen sex månader efter hans död. Denna dröm var så levande att jag är säker på att han lät mig förstå att han mår bra.

Den natt som jag hade denna dröm var stormig med mycket åska och en massa blixtar. Min man och jag tältade. I min dröm promenerade jag och D.J. tillsammans genom stadens gator där jag bodde. Han var klädd i en vit ylletröja och han såg mycket frisk och strålande ut. Jag kommer inte ihåg allt han sa när vi promenerade, men jag var så lycklig över att se honom att jag frågade var han hade varit. Sedan sa jag till honom att jag saknade honom så mycket och att det var härligt att se honom. Som jag sa, kommer jag inte ihåg alla detaljer i vår konversation, men det var som om vi tog igen saker. Vi hade en mycket trevlig stund. Sedan sa han att han måste gå hem och jag frågade honom var han bodde och han sa: "Mamma, jag bor ovanför bowlingbanan."

Vi tog adjö som vi alltid brukade med att jag sa: "Var försiktig, jag älskar dig." Jag vaknade en kort stund senare och kände mig mycket upplivad och fridfull. Denna dröm var så levande och verklig att jag inte hade några tvivel om att D.J. hade varit hos mig. När jag och min man drack kaffe i tältet följande morgon, berättade jag för honom om drömmen och hur underbar den var. Jag frågade honom om D.J. någonsin hade bott ovanför en bowlinghall eftersom D.J. hade bott på lite olika platser medan han arbetade för järnvägen. Min man svarade att han inte kunde erinra sig det. Då slog det mig som ett ton tegel. Jag brukade ta med min son på camping när han var ung. Jag var ensamstående mamma och vi två brukade gå in i vårt tält för tre personer och

ha så trevliga stunder.

Jag kommer särskilt ihåg en gång när det var en stormig natt och vi båda var lite skrämnda när vi lyssnade till åskan och såg blixterna. Jag sa till D.J. att åskan faktiskt var när änglarna bowlade i himlen, mullrandet var när klotet gick längs banan och när det träffade käglorna orsakade det den stora knallen. Jag tror verkligen att när D.J. sa att han bodde ovanför bowlinghallen, så talade han om för mig att han bodde i himlen.

Denna dröm var verkligen underbar och den kändes mycket bra. När jag kom hem den dagen, ringde jag mamma som också hade haft en mycket svår tid när hon sörjde min son, hennes dotterson. Jag sa till henne: ”Mamma, han mår bra, för han kom till mig i en dröm och han såg välmående ut. Han är lycklig och okej.” Efter att ha talat med mamma gick jag för att besöka min sons grav, eftersom det var på dagen sex månader sedan hans övergång. Jag tog med mig en speciell ballong till honom. Så snart som jag kom till hans plats hörde jag en tågvissla ljuda i luften. Eftersom D.J. var konduktör känns det som om han säger hallå till mig när jag hör ljudet av en tågvissla.

När jag stod där framför hans grav sa jag till honom att jag kände att det var han som hade besökt mig i min underbara dröm förra natten. Jag satte mig sedan ned på en liten bänk vid hans gravplats. Precis när jag gjorde det, kom en stor vacker vit fjäril rakt mot mig. Jag blev mycket häpen eftersom vi vanligtvis inte ser vita fjärilar där jag bor. Jag tror verkligen med hela mitt hjärta och min själ att det var D.J. som bekräftade min dröm och sa: ”Ja mamma, det var jag som besökte dig i natt och jag mår bra.” Den vita fjärilen var också betydelsefull därför att han bar en vit tröja i min dröm och jag kommer inte ihåg att han någonsin hade en vit tröja medan han var här på jorden.

Tiggers föraning

Karen Christopherson, Michigan, www.trilliumconsultants.com

Det andliga bandet mellan vår älskade katt Tigger, min son och mig var lika starkt och meningsfullt som något jag har känt mellan människor, en förbindelse som hade stärkts av var och en av de upplevelser vi delat under åren. Den som alltid kommer att stå mest ut handlar om att hon förvånade oss om sin egen död.

Allt började med att jag bara ”botaniserade” i djuraffärer när jag var nygift och bodde i ett hus som vi hyrde där inga husdjur av något slag var tillåtna. Ända sedan jag var barn hade jag alltid räddat herrelösa djur och hade oftast en till tre katter. Nu när jag hade ett eget hem, om än hyrt, började jag längta efter att ha en kattvän igen, efter många års boende i lägenhet.

Det var på en av dessa ”botaniseringar” som jag upptäckte Tigger i all sin kunglighet. Hon var sex månader och hon var större och mer magnifik än de flesta fullvuxna katter. Hon steg graciöst in i buren tills hon såg mig. Våra ögon fastnade för varandra. Vi satt fast i en blick som tycktes pågå i flera minuter. Jag kan bara beskriva det som att vi direkt kände igen varandra från någon annan tid och plats. Vi visste att vi äntligen skulle vara tillsammans igen. Jag sa till djuraffärens ägare att jag ”måste ha henne” och bad honom att hålla henne för mig tills jag utformat detaljerna för att ta hem henne. Han berättade upphetsat hennes historia: Den ursprungliga ägaren, en vän till familjen, hade utvecklat allergier och hade gett en specifik instruktion att inte lämna henne till någon som inte ”blev vansinnigt förälskad” i henne. Han sa att en insättning var onödig och försäkrade mig att han skulle reservera henne för mig.

Jag var ”utom mig” när jag rusade hem för att prata med min nye make, som var en man som följde regelverket. Han upprepade ”stadgarna” som hyresvärden angett och varnade mig för att prata med honom. Det gjorde mig inte avskräckt. Jag bestämde en tid med hyresvärden samma kväll där jag känslomässigt delade min upplevelse med honom

och hans hustru, och beskrev för dem alla de försiktighetsåtgärder som jag skulle vidta för att säkerställa att de inte skulle få några skador. De sa ”ja” omedelbart!

Det var början på våra liv tillsammans. Min son Tim föddes flera år senare och växte upp med Tigger som sin ständiga följeslagare. Redan när Tim var spädbarn var hon lika beskyddande av honom som en björnhona med sina ungar och kunde ligga hos honom i timmar när han sov. När han blev en aktiv liten knatte, litade hon på att han inte skulle vara alltför hårdhänt mot henne. Hon fortsatte med detta mönster under hela sitt liv och väntade ivrigt vid hans sida för att se vilken ny lek han hade hittat på att leka med henne och sov antingen under täcket hos honom eller vid hans fötter.

Mitt i natten en augustidag 1985 kom Tim, då nio år, till mig tårögd för att berätta en dröm han just hade haft, där Tigger hade kommit till honom och förutsa sin egen död. Tim beskrev hur Tigger hade närmat sig honom i drömmen och andats flåsande, som hundar brukar göra men inte katter. Hon hade tittat långtansfullt på honom och sagt att hon älskade honom mycket och skulle sakna honom oerhört, men att hon snart skulle dö. Hon ville att han skulle förstå och acceptera att det var tid för henne att gå.

Även om Tigger hade diagnostiserats med kattleukemi flera år tidigare, hade hennes veterinär konstant förundrat sig över hennes brist på symtom och hur hon överlevt alla andra katter med samma diagnos. Det fanns ingen anledning att tro att hon skulle duka under när som helst inom en snar framtid. En tidig morgon i februari 1986, ungefär sex månader efter drömmen, kom Tim springande till mig. Han snyftade och sa att Tigger just hade kommit fram till honom, och andats flåsande och tittat honom rakt i ögonen, precis som hon hade gjort i drömmen. Tim sa att han visste, att hon skulle dö den dagen och ville att jag skulle följa med honom till hans rum för att titta på henne. Mycket riktigt var Tigger där och flämtade, något som hon aldrig hade gjort tidigare.

Vi satt hos henne i flera timmar, pratade med henne om favoritminnen och förklarade hur mycket vi älskade henne och skulle sakna

henne. Vi tackade henne för hennes förvarning i drömmen och förklarade för henne att vi förstod att det var tid för henne att gå. Även om hon inte verkade ha ont eller ha några andra symtom, så ville hon inte att vi skulle hålla henne. Hon satt bara och tittade på oss och lyssnade intensivt på allt vi hade att säga. Det var ingen tvekan om att hon helt förstod oss.

På kvällen samlade vi familjen för att säga farväl och bestämde sedan hur vi skulle sova under natten. Tim bestämde sig slutligen för att han ville sova nere på soffan där Tigger gillade att ligga vid hans fötter medan han sov. Tigger var uppenbarligen med på denna plan och följde gärna med oss ner. Till skillnad från hennes normala beteende var det dock tydligt att hon den här gången inte ville ligga på soffan. Istället satt hon på golvet precis framför Tims ansikte, så att hon kunde se att han somnade.

Klockan halv tre på natten väckte Tim mig tyst och alldeles tårfylld för att tala om att Tigger hade kommit upp i soffan vid hans fötter efter att han somnat och att han just hade hittat henne död.

Vi visste att Tigger hade gått över och att vår kärlek och starka andliga förbindelse skulle pågå tills vi alla kunde vara tillsammans igen.

Pengarna finns i strumplådan

Glenn Dove, New York, www.glenndove.com

Under de senaste tjugo åren har jag hjälpt tusentals personer att få kontakt med sina nära och kära på andra sidan. Uppriktigt sagt växte jag inte upp och ville bli medium. Jag älskade musik och ville alltid bli musiker. Men efter att mitt första album kommit ut, informerade mig en vän, som dog i en tragisk olycka, att jag var kallad att hjälpa andra genom kanalisering. Resten är, som man säger, historia.

Även om jag kontaktar andliga varelser för en levande på jorden, blir jag lika förbluffad som mina klienter när jag får en bekräftelse och ännu mer när det blir "ett besök från himlen" från någon jag känner och älskar. En av de mest anmärkningsvärda bekräftelserna jag någonsin fått kom från min pappa.

Jag arbetade sent den dagen och beslöt mig för att besöka pappa på sjukhuset följande morgon. Jag fick emellertid inte se honom igen, åtminstone inte i hans jordiska kropp.

Den kvällen fick jag ett telefonsamtal som berättade att han hade gått över. Även om jag vet att döden inte är slutet, var jag förståeligt upprörd för jag visste hur mycket jag skulle sakna honom. Men jag höll mig sysselsatt med att ringa telefonsamtal och arrangera för begravningen.

Senare på natten låg jag vaken i sängen med slutna ögon, när jag plötsligt kände att pappa stod framför mig. Det besynnerliga var att när jag öppnade ögonen för att se om han var där, var rummet bara mörkt. Men när jag slöt ögonen, såg jag än en gång hur han stod framför mig.

Det första han sa var: "Bertha och Ray." Jag hade ingen aning om vad han menade och frågade vilka Bertha och Ray var, men han bara skrattade och sa att de hade kommit för att gå med honom över och att han mådde bra. Han ville att jag skulle veta att han var okej.

Sedan talade pappa om för mig att han hade pengar som han ville ge till mina barn, hans barnbarn. Han bad mig gå till hans låda med strumpor i hans rum. Där skulle jag hitta pengarna, sa han. Jag blev en aning förvånad över detta för pappa brukade aldrig ha pengar på sig.

Mamma hade alltid hand om finanserna och brukade ge honom pengar när han behövde det.

Nästa dag frågade jag mamma vem Bertha var och hon tittade förvånad på mig. Sedan förklarade hon att Bertha var min fars favoritmoster. Eftersom han inte hade någon nära relation med sin mamma, var det Bertha som uppfostrade honom och var mer som en mor för honom.

Mamma blev förvånad igen när jag sa att jag inte visste vem Ray var, så hon påminde mig om att det var min kusin Raymond. Det var då jag kom ihåg honom. En sommar hade jag åkt för att hälsa på min morbror och träffade då några av mina kusiner för första gången. Ray var en av dem. Det var bara det att jag kallade honom Raymond.

Ungefär sex månader efter detta besök dog Ray i en hjärtattack vid endast fyrtio års ålder. Så nu förstod jag. Min pappa lät mig få veta att hans moster och systerson hade kommit för att möta honom och hjälpa honom vid hans övergång.

Senare den dagen gick jag och min son för att titta i pappas strumplåda. Vi tog upp strumpa efter strumpa men kunde inte hitta något. Vi började tro att det inte fanns någonting där tills vi kom till den sista strumpan i botten. I den hittade vi omkring tusen dollar, precis som pappa hade sagt.

Några kan ha svårt för att tro på detta och jag var chockad. För mig var denna upplevelse en motsvarighet till en klient som kom till mig för första gången och fick ett sedan länge förväntat meddelande från en kär anförvant. Det var både stimulerande och tröstande att få veta att pappa hade kommit igenom med en bekräftelse till mig.

När jag ger readingar försöker jag att inte bli känslomässigt inblandad. Men denna gång var det annorlunda och nu blev jag involverad. Denna gång var det min egen pappa som kom igenom.

Eftersom pappa var i marinen draperades hans kista med den amerikanska flaggan som traditionen är vid en militärbegravning. När jag satt där på begravningen och tänkte på pappa, tittade jag upp och såg honom stå där bredvid kistan. Han pekade på flaggan och sa telepatiskt till mig, att jag skulle ge den till min yngste son Conner.

Det var intressant att senare få veta att både mamma och min son hade

känt pappas närvaro på exakt den plats där jag hade sett honom till höger om kistan.

Många månader senare var jag i mitt rum och monterade en träningsmaskin för skidor när jag snabbt fick en stark fläkt av pappas doft. Jag hade känt igen den var som helst eftersom han alltid hade Polo Sport och hade en ofelbar doft omkring sig. Som sagt, jag skulle ha känt igen den doften var som helst.

I samma ögonblick kände jag min pappas närvaro och doften var borta. Jag antar att han bara tittade in för att säga ett snabbt hallå.

Att vara ett professionellt medium har definitivt sina fördelar. Varken pappas död eller att se hans kropp i kistan var uppskakande för mig. Jag vet att hans kropp bara var en klädnad som han bar medan han var på jorden. Den är inte längre han. Han är faktiskt mera levande nu, än han någonsin varit.

Glenn Dove var bara sju år gammal när hans farfar dog. Efter hans död hade Glenn det första av många möten med honom. Trots sin stora mediala förmåga strävade han efter en karriär i musikbranschen och gav också ut ett par album.

Efter att en nära vän dödats i en tragisk olycka, besökte han ett medium, som berättade för honom att han skulle arbeta inom samma kall. Kort därefter började människor söka honom för andliga råd och readingar, och han tittade aldrig tillbaka. Under de senaste tjugo åren har Glenn utfört tusentals readingar och hjälpt människor över hela världen.

Om författaren

Josie Varga är författare till *Footprints in the Sand: A Disabled Woman's Inspiring Journey to Happiness*, PublishAmerica. Hon var tidigare kommunikationskonsult. Hon har även arbetat som chef och utgivare vid en bilbranchorganisation. Hon är en motiverande talare som uppmuntrar andra att fokusera på det positiva genom att välja att bli lyckliga.

Josie Varga arbetar med reality-tv och har många projekt på gång, däribland en dokumentärfilm och tre nya litterära projekt, där denna bok är ett resultat. Josie är en kreativ tänkare och innehar två patent. Hon är gift och har två döttrar och bor i Westfield, New Jersey.

Webbplatser: www.josievarga.com och josievarga.wordpress.com

Edgar Cayce (1877-1945) var verksam i USA och blev redan som ung känd för att vara oerhört medial. Han hade förmågan att försätta sig i ett annat medvetandetilstånd eller ett transliknande tillstånd. Då kunde han besvara de frågor som ställdes till honom. Försvenskat kallas dessa mediala budskap för ”readingar” efter det amerikanska ordet ”readings” som betyder läsningar eller avläsningar.

Tack vare Edgar Cayces sekreterare Gladys Davis finns drygt 14 000 readingar bevarade och dokumenterade.

A.R.E. och Edgar Cayce Foundation

A.R.E., The Association for Research and Enlightenment bildades 1931 av Edgar Cayce med syftet att sprida kunskap om hans arbete. Edgar Cayce Foundation förvaltar arkivet med alla readingar som Edgar Cayce gjorde under sitt liv. På webbplatsen www.edgarcayce.org finns alla readingar tillgängliga för medlemmar.

Stiftelsen Edgar Cayce Center

Stiftelsen grundades 1994 av Ole Barry som en ideell och icke-vinstdrivande stiftelse för att göra den information som kom fram i Edgar Cayces readingar känd i Skandinavien. Stiftelsen ordnar konferenser, seminarier och föreläsningar för att sprida informationen inom ämnen som hälsa, personlig och andlig utveckling, astrologi, drömmar och meditation. Föreläsare från Sverige men även andra länder bjuds in. I stort sett alla konferenser finns inspelade i ljudformatet mp3. Stiftelsen har stödmedlemmar, som får tidskriften *Källan* och häften ur *Readingserien* allt eftersom de utkommer. De kan även låna böcker från medlemsbiblioteket.

Stiftelsen Edgar Cayce Center

Box 23, 295 21 Bromölla

Tel. 0456-276 49

www.edgarcayce.se

Reincarnation Books

Sedan starten har Stiftelsen Edgar Cayce Center uppmuntrat översättning och utgivning av olika böcker och skrifter inom området för readingarna. Utgivningen sköts av Reincarnation Books.

Följande Cayce-relaterade titlar finns:

- *Att Söka Gud* sammanställd av den första studiegruppen
- *Det Forntida Egypten - Enligt Edgar Cayce* av John Van Auken
- *Drömmar - Det undermedvetnas språk* av Hugh Lynn Cayce med flera
- *Edgar Cayce - Den sovande profeten* av Jess Stearn
- *Edgar Cayces Framställning – Det finns en flod!* Nyutgåva av *Det finns en önskan* av Thomas Sugrue
- *Edgar Cayces Goda Råd* av Gladys Davis Turner och Gimbert St Clair
- *Edgar Cayce Handbok för* av Mark Thurston och Christopher Fazel
- *Edgar Cayce och Kabbalah* av John Van Auken
- *Edgar Cayce om Akashakronikan* av Kevin J. Todeschi
- *Edgar Cayce om Andlig Tillväxt* av Kevin J. Todeschi
- *Edgar Cayce om Andliga Krafter inom Dig* av John Van Auken
- *Edgar Cayce om Auran* av Edgar Cayce och Thomas Sugrue
- *Edgar Cayce om En Orsak - Många följer* av John O.A. Pagano
- *Edgar Cayce om Jesus* av John Van Auken
- *Edgar Cayce om Vibrationer - Kraft i Rörelse* av Kevin J. Todeschi
- *Edgar Cayce om Ädelstenar & Stenar* av A.R.E. Press
- *Från Karma till Nåd* av John Van Auken
- *Förändringar på jorden* av Hugh Lynn Cayce
- *Guds Andra Dörr - Livets kontinuitet* av Hugh Lynn Cayce och Edgar Cayce
- *Hälsa Hela Livet* av Anne Hunt
- *Kvarlevan av esséerna* av Mary La Croix. Två delar.
- *Meditation - Vägen till ljuset* av Elsie Sechrist
- *Många Boningar - Del Ett och Del Två* av Gina Cerminara
- *Personen Edgar Cayce och hans filosofi* av Kevin J. Todeschi och Thomas Sugrue
- *Tolv Lektioner i Andlig utveckling* av Kevin J. Todeschi
- *Vi och våra sällskapsdjur* av Douglas E Knueven
- *Vårt ursprung och Livsöde - Själens utveckling* av Kathy L Callahan

Reincarnation Books

Box 23, 295 21 Bromölla

Tel. 0456-276 49

www.reincarnationbooks.se